

TA LÀ THIÊN CHÚA CỦA CON, TA CHO CON VỮNG MẠNH!

... Thứ bảy 22-6-2013 tại nhà thờ chính tòa Thánh Phêrô và Thánh Phaolô của giáo phận Nantes, miền Tây nước Pháp, Đức Cha Jean-Paul James đã truyền chức phó tế cho 3 Thầy: Raphael, Vincent và Martin. Đây là chặng cuối trước khi thụ phong Linh Mục. Xin giới thiệu chứng từ của **Thầy Raphael Santagostini** về hành trình ơn gọi tiến đến thiên chức Linh Mục.

Niềm ước muốn trở thành Linh Mục: tôi từng cảm nhận ngay thời thơ ấu khi rước lễ lần đầu vào năm lên 5 tuổi. Trong tuổi thơ, tôi đã bị thôi miên bởi khuôn mặt của Linh Mục, bởi đôi tay ngài biến bánh và rượu trở thành Mình và Máu Thánh Chúa.

Tôi xuất thân từ một gia đình Công Giáo sống đạo chân thành. Cha Mẹ tôi vẫn còn đang dẫn thân trong Cộng Đoàn "Réjouis-toi - Hỡi Vui Lên". Nói thế để nhấn mạnh rằng tôi lớn lên trong một mảnh đất Kitô màu mỡ với Kinh đọc hàng ngày, Thánh Lễ mỗi Chúa Nhật và sinh hoạt cuối tuần nơi Cộng Đoàn. Tôi là con thứ tư trong gia đình có 8 người con. Ngay năm lên 6 tuổi tôi đã là chú giúp lễ. Kinh nghiệm này ghi một dấu ấn đặc biệt trong tuổi thơ tôi. Tôi sớm ý thức mình là mối dây liên kết giữa cộng đồng tín hữu và vị Linh Mục, cũng như tiến gần đến màu nhiệm của vị Linh Mục nơi cung thánh xuyên qua phụng vụ. Sự kiện này làm nảy sinh nơi tôi lòng yêu mến Phụng Vụ và tạo cho tôi cơ hội gặp gỡ quen biết các Linh Mục trẻ vừa thụ phong thuộc giáo xứ Carquefou nơi gia đình chúng tôi sinh sống. Ngoài ra vì được dịp gần gũi các Cha Sở Cha Phó của giáo xứ hoặc các Linh Mục bạn của gia đình hay các Linh Mục thuộc Cộng Đoàn "Hỡi Vui Lên" khiến tôi khám phá ra rằng chọn lựa con đường linh mục là điều có thể. Khuôn mặt đẹp của các Linh Mục trong thời thơ ấu cũng như các Linh Mục tôi có dịp gặp sau đó và cho đến hôm nay, tạo cho tôi niềm ước muốn trở thành linh mục. Tuy rằng ước muốn có bị mai một trong tuổi dậy- thì bởi lẽ tôi cho rằng đó chỉ là ước muốn trẻ con, giống như con nít muốn trở thành nhân viên cứu hỏa, thành quân nhân chẳng hạn .. Dầu vậy ước muốn vào chủng viện không bao giờ rời xa tôi nên nó đương nhiên trở lại với tôi khi tôi mãn bậc trung học.

Tôi may mắn được một Linh Mục bạn của gia đình tháp tùng ngay trong thời thơ ấu. Chính ngài rửa tội cho tôi và hướng dẫn tôi mãi cho tới khi tôi vào chủng viện. Khuôn mặt của vị Linh Mục này ghi đậm nét trong cuộc đời tôi.

Rồi tôi lớn lên đi vào cuộc đời và hành nghề điện tử và vi tính. Cùng lúc tôi cũng tham gia nhiều sinh hoạt trong giáo xứ và nơi Cộng Đoàn "Hỡi Vui Lên". Các sinh hoạt cống hiến cho tôi một kinh nghiệm lớn lao cao cả về Đức Chúa GIÊSU KITÔ và cảm thấy cần phải thông truyền cho thế giới. Với một cuộc sống hòa hợp như thế thì việc tôi xin vào chủng viện được xem như là chuyện hết sức tự nhiên.

Vì vào chủng viện lúc còn trẻ tuổi nên trong thời gian huấn luyện tôi quyết định xin đi một năm rưỡi sang Nam Hàn với Hội Thừa Sai Paris để thẩm định và kiểm chứng mức độ vững chắc ơn gọi của tôi. Và kinh nghiệm này có tính chất xác định đối với tôi. Tôi khám phá các tín hữu Công Giáo Nam Hàn thật xác tín và một Giáo Hội Nam Hàn trẻ trung, linh động và hoàn toàn hướng tới Sứ Mệnh và công cuộc Rao Giảng Tin Mừng.

Khi trở lại Pháp tôi tiếp tục chương trình thụ huấn trong Chủng Viện. Ngoài các môn học trong tuần, đến cuối tuần các đại chủng sinh chúng tôi được gởi đi sinh hoạt mục vụ nơi các giáo xứ. Sự đi đi về về giữa chủng viện và giáo xứ là một chương trình rất phong phú và thực tiễn. Nó giúp chúng tôi dung

hòa giữa hai lãnh vực trí thức và thực tiễn của mục vụ.

Ngày hôm nay tôi ngỡ ngàng và thật hạnh phúc vì nhận ra sự trung tín của THIÊN CHÚA. Ngài không bao giờ rời xa chúng ta và luôn ban cho chúng ta sức mạnh để chúng ta có thể đáp lại tiếng Chúa gọi, bởi vì tự sức riêng mình, chúng ta không thể làm được bất cứ điều gì.

... "Ta đã nắm chặt lấy người, đưa người về từ tận cùng cõi đất, kêu gọi người từ những miền xa thẳm. Ta đã nói với người: Người là tôi tớ Ta, Ta đã chọn người, Ta đâu ruồng bỏ. Đừng sợ hãi: có Ta ở với người. Đừng nhón nhác: Ta là THIÊN CHÚA của người. Ta cho người vững mạnh. Ta lại còn trợ giúp với tay hữu toàn thắng của Ta. Vì Ta là THIÊN CHÚA của người, Đấng cầm lấy tay phải người và phán bảo: Đừng sợ, chính Ta phù trợ người. Đừng sợ, hỡi Giacóp, loài sâu bọ, hỡi Israel, kẻ mọn hèn. Chính Ta phù trợ người, Đấng cứu chuộc người là Đức Thánh của Israel. Nay đây Ta sẽ biến người thành một cái bừa vừa sắc vừa mới và đầy mũi nhọn. Người sẽ dày đập và nghiền nát núi non, sẽ làm cho các đồi nên như trấu. Người sẽ rê chúng, gió sẽ cuốn đi và bão táp sẽ phân tán chúng. Còn người, vì THIÊN CHÚA, sẽ mừng vui hoan hỷ, vì Đức Thánh của Israel, sẽ hãnh diện tự hào" (Isaia 41,9-10/13-16).

("Église en Loire-Atlantique", Le mensuel des catholiques du diocèse de Nantes, No 28, Juin 2013, trang 7-8)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt